

حسین شریعتمداری نوشته گروهک‌های ضد انقلابی که هویتی غیر از کاسه‌لیسی دشمنان بیرونی ندارند و برخی از اجق و جق‌های داخلی عددی نیستند.

میزان مشارکت در انتخابات ۶۳/۲ درصد بوده است؛

حسین شریعتمداری، مدیرمسئول روزنامه کیهان در تازه‌ترین شماره این روزنامه نوشته است:

«۱- خودروپی را تصور کنید که در یک بزرگراه آسفالته و چند بانده و خلوت با سرعت ۱۲۰ کیلومتر در ساعت در حرکت است و اگر تابلوهای حاشیه اتوبان حداکثر سرعت را ۱۲۰ کیلومتر در ساعت اعلام نکرده بودند می‌توانست چند ده کیلومتر دیگر هم بر سرعت خود بیفزاید. حالا همان خودرو را با همان راننده در نظر آورید که این دفعه در یک جاده کوهستانی باریک، پر پیچ و خم و یخ‌زده در حرکت است. آیا هیچ انسان عاقلی می‌تواند انتظار داشته باشد که خودروی مورد اشاره در این جاده کوهستانی باریک و یخ‌زده نیز با همان سرعت ۱۲۰ کیلومتر در ساعت حرکت کند؟ از جاده‌ای با این خصوصیات کمتر راننده‌ای حاضر به عبور است و اگر ریسک حرکت در آن را بپذیرد به سختی می‌تواند سرعتی بالاتر از ۲۰ یا ۲۵ کیلومتر در ساعت داشته باشد. حالا اگر راننده‌ای در این جاده با سرعتی مثلاً ۴۰ یا ۵۰ کیلومتر در ساعت حرکت کند آیا اقدامی خارق‌العاده انجام نداده و مهارتی مثال‌زدنی را به نمایش نگذاشته است؟ میزان مشارکت در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ را باید در این «نامعادله» به ارزیابی نشست.

و در این باره گفتنی‌هایی هست؛ بخوانید؛

۲- انتخابات ۱۴۰۰ رخدادی شبیه جنگ احزاب (جنگ خندق) در صدر اسلام بود. در جنگ احزاب همه دشمنان ریز و درشت اسلام تصمیم گرفتند اختلافات بعضاً فراوانی که با یکدیگر داشتند را کنار بگذارند و تمامی توان خود را برای مقابله با اسلام نوپای آن روز به کار بگیرند چرا که اسلام ظلم‌ستیز را اصلی‌ترین دشمن خود می‌دانستند (و حق داشتند) و اینگونه بود که همه آنها از مشرکان، اشراف و برده‌داران گرفته تا یهودیان و پیروان سایر ادیان به هم پیوستند و علیه اسلام، سپاه پر شماری آراستند و به مدینه‌النبی (ص) که پایگاه اسلام نوپای آن روز بود یورش آوردند. آن روزها هم کسی گمان نمی‌کرد مشرکان بت‌پرست و طوایفی از یهودیان خداپرست که با یکدیگر اختلاف بنیادین داشتند، به ائتلاف برسند ولی رسیدند! نزدیک به دو سال قبل از انتخابات ۱۴۰۰ ائتلاف دشمنان اسلام و انقلاب شکل گرفته بود. مقامات و رسانه‌های آمریکایی، اروپایی، صهیونیستی، رسانه‌های اجاره‌ای برخی از کشورهای عربی و شماری از دولت‌های منطقه، گروه‌ها و احزاب ضدانقلاب و فراری و دنباله‌های داخلی آنها و ... به صحنه آمده و علیه انتخابات ۱۴۰۰ تبلیغات گسترده‌ای را تدارک دیده بودند و در همان حال هیچ فرصتی را برای فشار بر مردم با هدف تعریف‌شده ناامید کردن آنها نسبت به نظام و آینده آن از دست نمی‌دادند.

۳- فقط یک نیم‌نگاه به حجم این دشمنی‌ها و دامنه تبلیغات ناامیدکننده ائتلاف یاد شده به وضوح نشان می‌دهد که این حجم از هجوم در مقایسه با موارد مشابه قبلی بی‌سابقه و بی‌نظیر بوده است. به جرأت می‌توان گفت که تحلیل و تفسیر رسانه‌های غربی و عبری و عربی و اظهارنظر مقامات رسمی آنها درباره انتخابات ۱۴۰۰ ایران بارها بیشتر و گسترده‌تر از اظهارنظر پیرامون انتخابات کشورهای خودشان بوده است. چرا؟ پاسخ این سؤال دشوار نیست. ایرانی که قبل از انقلاب با عنوان «کشوری در جنوب اتحاد جماهیر شوروی» شناخته می‌شد امروزه به قله بلندی رسیده است. همین دیروز سناتور «لیندسی گراهام» با نگرانی می‌گوید «ایران می‌خواهد ما را از سوریه و عراق اخراج کند» و اندیشکده آمریکن اینترپرایز تاکید می‌کند که در منطقه

بدون نظر ایران هیچ اقدامی را نمی‌توان انجام داد و ... صدها اعتراف دیگر از این‌دست که خود حدیثی مفصل است.

انتخابات ۱۴۰۰ در کوران این هجوم تبلیغاتی بی‌سابقه و بی‌نظیر صورت گرفت.

۴- آقای روحانی درباره میزان مشارکت مردم می‌فرمایند «بیخودی نگوئیم به خاطر معیشت، مردم نیامدند!» و این پرسش را بی‌پاسخ می‌گذارند که چگونه می‌توان، ده‌ها (اگر نگوئیم صدها) مشکل معیشتی که دولت ایشان طی ۸ سال گذشته به مردم تحمیل کرده است را در سرخوردگی شماری از مردم و دلسردی آنان نسبت به انتخابات بی‌تاثیر دانست؟ و چرا تمامی نامزدها -بدون استثناء- در مناظره‌ها و تبلیغات انتخاباتی خود، وعده تلاش بی‌وقفه برای رفع مشکلات معیشتی مردم را می‌دادند؟ اگر مشکلات حاد معیشتی نبود چرا وعده رفع آن را می‌دادند و اگر این مشکلات در دلسردی برخی از مردم تاثیر نداشت چرا با تاکید بر رفع مشکلات، مردم را به حضور گسترده دعوت می‌کردند؟

۵- گرانی افسارگسیخته کالا و خدمات مورد نیاز مردم، چوب حراج به بیت‌المال و تعطیلی صدها کارخانه و مراکز تولید، کاهش ده‌ها برابری و نزدیک به سقوط ارزش پول ملی، سرازیر کردن ۳۰ میلیارد دلار ارز و ۶۰ تن طلا به حلقوم مفسدان و رانتخواران، افزایش ۸ برابری قیمت مسکن، تنزل ۶ رتبه‌ای اقتصاد کشور از هجدهمین رتبه در اقتصاد دنیا، شکستن رکوردهای تورم، رکود و ضریب جینی و گسترش فقر و بیکاری و فاصله طبقاتی، از کار انداختن تاسیسات هسته‌ای کشور، وعده لغو تحریم‌ها که نه فقط هیچ تحریمی لغو نشد بلکه صدها تحریم دیگر نیز به آن اضافه شد، نقدینگی که می‌توانست و باید روانه عرصه تولید شده و باعث کسب و کار شود از ۴۳۰ هزار میلیارد تومان به ۳۷۰۰ هزار میلیارد تومان افزایش یافت، کشور از خودکفایی در تولید گندم و گوشت قرمز و گوشت مرغ به واردات این اقلام ضروری و معیشتی مردم کشیده شد و ... بدهی است که این حجم از مشکلات می‌توانست دلسردی شماری از مردم را به دنبال داشته باشد.

۶- سایت www.idea.net [1] وابسته به موسسه معتبر و بین‌المللی دموکراسی و همکاری‌های انتخاباتی (IDEA) با بررسی میزان مشارکت در انتخابات ۱۵ کشور اروپایی و آسیایی طی سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ که دنیا درگیر ویروس کرونا بوده است اعلام کرده که میزان مشارکت در اغلب این کشورها به زیر ۵۰ درصد کاهش یافته و متوسط میزان تاثیر کرونا در کاهش مشارکت را ۱۴/۴۰ درصد ارزیابی کرده است. با این حساب اگر متوسط تاثیر بیماری کرونا را در انتخابات ۱۴۰۰ دخیل بدانیم (و نه حداکثرهای ۲۵ و ۳۰ درصدی) می‌توان نتیجه گرفت که میزان مشارکت در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ کشورمان ۶۳/۲ درصد بوده است (۴۸/۸ + ۱۴/۴۰).

۷- مشکلاتی که در تدارک امکانات لازم برای اخذ رای از رای‌دهندگان پدید آمده بود، نظیر شروع دیر هنگام رای‌گیری در برخی از مراکز اخذ رای و یا حملات وحشیانه گروهک‌های تروریست به رای‌دهندگان ایرانی خارج کشور و ... را نیز نباید از نظر دور داشت.

حالا، برای ارزیابی نهایی، نگاهی به سوی دیگر ماجرا نیز ضروری است. بخوانید!

۷- مجموعه دشمنان ریز و درشتی که در بند دوم این یادداشت به آن اشاره شد بعد از ناکامی در تحریم انتخابات و شوک سنگینی که از نتیجه انتخابات دریافت کردند، ساز دیگری را کوک کرده و مدعی شدند کسانی که در انتخابات شرکت نکرده‌اند مخالف نظام هستند که باید گفت:

الف: در تمامی دنیا بین ۳۰ تا ۴۰ درصد واجدین حق رای در انتخابات شرکت نمی‌کنند. آیا این طیف مخالف نظام حاکم بر کشور خود هستند؟

ب: بسیاری از دلخوری‌ها ناشی از عملکرد مسئولان اجرایی و مراکزی است که با معیشت مردم سر و کار دارند. در این حالت گلایه‌ها از مسئولان و مراکز یاد شده است و نه نظام که به آن اشاره شد.

ج: مدعیان مورد اشاره درباره حضور چند ده میلیونی مردم در تشییع پیکر مطهر شهید سلیمانی چه می‌گویند. مگر سردار دل‌ها، مظهر و نماد تمام‌نمای جمهوری اسلامی ایران نبود؟

د: رای ندادن برخی از واجدان حق رای، چه آن‌ها که نتوانسته‌اند و چه آنان که نخواسته‌اند را نمی‌توان به حساب تحریم انتخابات و یا همسویی با دشمنان تابلودار فاکتور کرد بلکه در این خصوص علت‌های فراوان دیگری می‌تواند دخیل بوده باشد که به برخی از آن‌ها اشاره شد.

۸- اگر از گروهک‌های ضد انقلابی که هویتی غیر از کاسه‌لیسی دشمنان بیرونی ندارند و برخی از اجق و جق‌های داخلی که برای مطرح شدن خودشان را به در و تخته می‌زنند صرف‌نظر کنیم که در واقع نیز عددی نیستند که داخل آدم حساب شوند، دشمنان تابلودار بیرون به خوبی می‌دانند که انتخابات ۱۴۰۰ با توجه به مواردی که فقط به چند نمونه از آن اشاره شد، حماسه‌ای بزرگ و ماندگار بوده است که اصلی‌ترین دستاورد آن رویکرد مردم به ارزش‌های بعضاً فراموش شده انقلاب و آغاز فصل جدیدی از مردم‌سالاری دینی با تمامی مشخصات حیات‌بخش آن است. نسخه‌ای که مبارزه بی‌امان با فساد اقتصادی، وادادگی، کم‌کاری، سوءاستفاده از جایگاه مدیریتی و مقابله با میدان‌داری اشراف و مرفهان بی‌درد و ... بخشی از مشخصاتی است که در تغییر ریل اخیر قابل دیدن است. رئیس‌جمهور منتخب با کارنامه موفق خود به وضوح نشان داده است که راهی این راه است و کوتاه سخن، همدلی و همزبانی با رهبر حکیم و معظم انقلاب است که می‌فرمودند «این انتخابات حقا و انصافاً حماسه بود. به معنای واقعی کلمه حماسه این مردم بود، حماسه آفریدند. تلاش‌هایی انجام می‌گیرد، نامه می‌نویسند، در فضای مجازی حرف می‌زنند،

که عظمت این انتخابات را انکار کنند، اما فایده‌ای ندارد. این تلاش بیهوده است.»

برچسب ها: [حسین شریعتمداری](#) [2]
[انتخابات](#) [3]